

jo, som om den Modstand mod dette Lovforslag, der var tilstede lige strag, dog har tabt sig noget. Jeg skal ikke komme videre ind paa de Betænkkeligheder, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) havde. Det lader ikke til, at det er traadt ganske klart frem for ham, hvort disse Betænkkeligheder laa, eller at han er fuldstændig overbevist om deres Holdbarhed, idet han jo vil stille sig neutral til Sagen. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), i hvem jeg ogsaa frygtede for at finde en bestemt Modstand af Lovforslaget, har ligeledes erklæret sig ikke at ville modsætte sig det, og det er saaledes kun det ærede Medlem for Solhøi Amts 5te Valgkreds (Rasmussen), der hovedsagelig er Modstander deraf. Det forekommer mig, at denne Modstand væsentlig dreier sig om de „Uhyrer“, som ville komme paa Landeveiene og forstrække Hestene i hot Grad; men jeg tror virkelig, at man noget overdriver Forestillingen om disse Uhyrer. Der er her saaledes som jeg var Vidne til ifjor, kun Tale om ganske almindelige Vogne, der ikke ere værre Uhyrer end de Kareter; der kunne møde og fare forbi Landboerne paa Landeveiene. Naar man her drager Sammenligninger med Jernbaner og deres Fart, saa maa det ikke glemmes, at Jernbaner medføre Støi, Røg og Riber, hvad der her er aldeles forbudt. Det maa endvidere ikke glemmes, at medens Jernbaner gaar med en Fart af 4—5 Mil i Timen, saa er der her langt fra Tale om en Fart af saa hastig en Natur. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) oplyste saaledes under Forhandlingerne i Fredags, at de her omhandlede Vognes Fart kun var 1½ Mil i Timen, altsaa en Fart, der langt fra kan maale sig med den hvort en almindelig Kareth kjører. Jeg kan derfor heller ikke se, at der skulde være Fare for, at Hestene blive sty. Det ærede Medlem for Frederiksberg (P. C. Olsen) fortalte os om en ved Frederiksberg Basse anstillet Prøve, hvorunder mange forspændte Vogne vare tilstede, uden at Hestene bleve forstrækkede, og det Uhyre, som der dengang blev gjort med, var dog langt forstrækkeligere end det, som man her tænker paa. Det ærede Medlem fra det nordlige Fyen (Corn. Petersen) troede ikke i sin Egn at skulle komme i Kollision med disse nye Befordringsmidler. Jeg tror nu neppe, at det nordlige Fyen, altsaa Egnene omkring Kjersteminde og Bogense, ville faae andre Jernbaner end disse, saa at det maa ske ogsaa bliver det første Sted, hvor Tanken realiseres. Jeg bærer mig gjerne for det ærede Medlems Kjendskab til balskyrige Heste; men vi Andre have virkelig ogsaa noget Kjendskab i saa Henseende, og jeg er efter mit Kjendskab dertil overbevist om, at der ikke vil være nogenjomhelst Fare for, at Heste ville blive balskyrige, fordi de møde den Slags Lokomotiver, hvorom der her er Tale. De nuværende Dili-

gencer betragter jeg som langt farligere for den offentlige Færdsel paa Landeveiene end de Dampvogne, som jeg har set Prøver paa. (En Stemme: Men der er Heste for Diligencen!). Jeg veed ikke, at dette er særlig betryggende for de forbi kjørende Heste; men dette skal jeg forresten lade være usagt. Jeg betragter ogsaa de nye Jernbaner som et Gode i nationaløkonomisk Henseende, thi hvormange Heste ødelægges der nu ikke i Færdselens Tjeneste, medens de vilde blive sparede ved Indførelsen af den her omhandlede nye Bevægskraft. Et andet Point er ogsaa dette, at der vil blive undgaet en Del af, hvad der nu kan kaldes Dyrplageri, idet forhaabentlig de store Fragtvogne efterhaanden ville gaa af Brug. Jeg er derfor ogsaa enig med den høitærede Minister i, at disse Jernbaner, hvis de vise sig praktiske, ville være et overordentligt Gode, navnlig naar de kunne blive gennemførte i større Maalestok. Som Følge deraf tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget i den fulde Overbevisning, at dets Gjennemførelse ikke vil være til Skade men til Gavn for den almindelige Færdsel, saafremt de Anlæg, som det omhandler, vise sig praktisk gennemførlige.

Corn. Petersen: Det kan gjerne være, at den ærede Ordfører mener at vide lige saa godt Besked som os Andre, der bo paa Egnen, med hvad der vil ske omkring Kjersteminde eller Bogense. Det er heller ikke umuligt, at der kan komme saadanne Befordringer der, men hvorvidt de ville komme til at følge de offentlige Veie, er uviist, skjøndt rigtignok Loven siger, at det er paa disse, de skulle anlægges, og ser det, har det naturligvis samme Betænkthed der som andetsteds. Jeg skal ikke tale videre om, at jeg slet ikke selv er saa bange for at komme i personlig Berøring med disse nye Anlæg; thi det er ikke for mig det Afgjørende ved Sagen, saaledes som jeg allerede sagde det før. Jeg tillader mig dog overfor den ærede Ordfører at have en Mening om, hvad det er, at omgaaes med sty Heste; og hvad der kan befrygtes derved, og det er kun det jeg har villet godtgjøre kan have megen Fare. Forresten har jeg jo sagt, at jeg paa dette Stadium ikke vil modsætte mig Lovforslaget.

Ordføreren (C. Petersen): Der er et Gode ved disse Vogne, som ikke er blevet fremhævet, men som jeg betragter som et overordentligt stort Gode, og det er, at de i paakommende Tilfælde kunne bræmses eller standses, hvornaar det skal være. Det er et overordentligt stort Gode og meget betryggende, at Vognføreren, naar han ser, at der virkelig er Fare paa Jærde for en Vogn, som kommer imod ham, til enhver Tid kan være fuldstændig Herre over sin Vogn og kan standse den, naar det skal være. Dette betragter jeg i Virkeligheden som en overordentlig